

Altıncı Şua, İkinci Nükte'de ne anlatılmak istenilmiştir? (Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, İbrahim Aleyhisselâmdan daha ziyade rahmete mazhardır ve daha büyüktür. Bunun sırrı nedir?..)

"Teşehhüd âhirinde, **اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى اَبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اَبْرَاهِيْمَ** deki teşbih, teşbihlerin kaidesine uygun gelmiyor. Çünkü, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, İbrahim Aleyhisselâmdan daha ziyade rahmete mazhardır ve daha büyüktür. Bunun sırrı nedir? Hem bu tarzdaki salâvatın teşehhüdde tahsisinin hikmeti nedir? Aynı dua, eski zamandan beri ve bütün namazda tekrar etmeleri... Halbuki bir dua bir defa kabule mazhar olsa yeter. Milyonlarca duaları makbul olan zatlar musırrâne dua etmesi ve bilhassa o şey vaad-i ilâhîye iktiran etmiş ise..."(1)

Bu nüktede Peygamber Efendimizin (sav)'in Zatı ve nesli ile Hazreti İbrahim (as)'in Zatı ve nesli fazilet noktasından mukayese ediliyor. Duada teşbih ve zahire göre Hazreti İbrahim (as) ile nesli Peygamber Efendimiz (asm) ile nesline üstün kılınıyor. Halbuki Peygamber Efendimiz (asm) zatı itibari ile hem Hazreti İbrahim (as)'dan hem de onun nesli olan nebilerden daha üstün ve faziletlidir. Böyle olmasına karşın neden Peygamber Efendimiz (asm) ve nesli Hazreti İbrahim (as) ve nesline teşbih ve nispet ediliyor diye bir soru soruluyor.

İkinci olarak ısrar ile salavatı okumakta ne mana var ki milyonlarca ümmet her namazda sürekli bu salavatı okuyorlar diye ikinci bir soruya da cevap veriliyor.

Üstad Hazretleri de bu suale cevap veriyor.

"Birinci cihet: Hazret-i İbrahim Aleyhisselâm, gerçi Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâma yetişmiyor. Fakat onun âli, enbiyadırlar. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın âli, evliyadırlar. Evliya ise, enbiyaya yetişemezler..."

"İkinci cihet: Bu tarzdaki salâvatın namaza tahsis-i hikmeti ise, meşahir-i insaniyenin en nuranî, en mükemmeli, en müstakimi olan enbiya ve evliyanın kafile-i kübrasının gittikleri ve açtıkları yolda, kendisi dahi o yüzer icmâ ve yüzer tevatür kuvvetinde bulunan ve şaşkınlıkları mümkün olmayan o cemaat-i uzmâya, o sırat-ı müstakimde iltihak ve refakat ettiğini tahattur etmektir. Ve o

---

tahatturla şübehat-ı şeytaniyeden ve evham-ı seyyieden kurtulmaktır. Ve bu kabile, bu kâinat Sahibinin dostları ve makbul masnuları; ve onların muarızları, Onun düşmanları ve merdut mahlûkları olduğuna delil ise, zaman-ı Âdem'den beri o kabileye daima muavenet-i gaybiye gelmesi ve muarızlarına her vakit musibet-i semâviye inmesidir..."

"Üçüncü cihet: Bu kadar tekrar ile kat'î verilecek olan bir şeyin vermesini istemesinin sırr-ı hikmeti şudur:"

"İstenilen şey, meselâ, Makam-ı Mahmud, bir uçtur. Pek büyük ve binler Makam-ı Mahmud gibi mühim hakikatleri ihtiva eden bir hakikat-ı âzamin bir dalıdır. Ve hilkat-i kâinatın en büyük neticesinin bir meyvesidir. Ve ucu ve dalı ve o meyveyi dua ile istemek ise, dolayısıyla o hakikat-i umumiye-i uzmanın tahakkukunu ve vücut bulmasını ve o şecere-i hilkatin en büyük dalı olan âlem-i bâkinin gelmesini ve tahakkukunu ve kâinatın en büyük neticesi olan haşir ve kıyametin tahakkukunu ve dâr-ı saadetin açılmasını istemektir. Ve o istemekle, dâr-i saadetin ve Cennetin en mühim bir sebab-i vücudu olan ubudiyet-i beşeriye ve daavât-ı insaniyeye kendisi dahi iştirak etmektir. Ve bu kadar hadsiz derecede azîm bir maksat için, bu hadsiz dualar dahi azdır."

(1) bk. [Sualar, Altıncı Şua.](#)